

KJER VIPAVA 'ZVIRA

Kjer Vi - pa - va 'zvi - ra, vi - je se kot pas
in ble - šče se hi - še pri va - si v vas.

1. Kjer Vipava 'zvira,
vije se kot pas
in blešče se hiše
pri vasi v vas.

2. Tam je zemlja mila,
tam je slovenski kraj,
tam je slovenski,
slovenski raj.

Drežniška

Čin, čin, čin, Drež-ni - ca, kje so ko - zi - ce? Go - ri na ska - li - ci, kjer ni vo -
8
di - ce. Ho - ja, ho - ja, ho - ja - ja, ho - ja, ho - ja, ho - ja - ja - ja.

*Sončece sije, dežek nam gre,
mlinar pa melje brez vsake vode.*

*Dekle je šivala kar brez šivanke,
fantič brez noge je skakal čez planke.*

*Mati je kuhala kozji rep, oče kliče vseh devet,
preden pride vseh devet, mati sne ves kozji rep*

Drugi del pesmi zapojmo dvoglasno.
Višji in nižji glas - tako kot poprej -

1. Vse, kaj lazi po ten sveti ,
napni vüha zlo,
kaj boš čülo zaj zapeti
pesen visoko

SOL MI DO LA FA RE

Tra - la - la, tra - la - la, tra - la - la - la - la - la - la,

tra - la - la, tra - la - la, tra - la - la - la - la.

KITICE:

2. Tota pesem podvüčila
bo vas fse okrog,
kakšen čenča sej ja bia
že od malih nog.
Tra, la, la, tra, la, la ...
3. Dere sen še v janki skaka,
te je lüšno blo,
kolca f hiši sen potaka,
varva mačkico.
Tra, la, la, tra, la, la ...
4. Hlače moga sen glodati
f šoli seden let,
nafča sen se nekaj brati,
šteti do deset.
Tra, la, la, tra, la, la ...
5. Zaj ste čüli poslüşalci,
kakš sen ja ftič,
vüha mam kak stari zafci,
samo v glavi nič.
Tra, la, la, tra, la, la ...

Besedilo in glasba: Janez Bitenc

Pomladna

Na polju rožice cveto,
na drevju pa ptički pojo,
z neba nam sveti sonček zlat,
že prišla je k nam pomlad.

Iz gozda sem pa znani glas
naznanja, da prišla je v vas
spet dobra, mila kukavica,
srca moj'ga ljubica.

Na po - lju ro - ži - ce cve - to, na dre - vju pa
pti - čki po - jo, z ne - ba nam sve - ti
son - ček zlat, že pri - šla je k nam po - mlad.

Moj klo - buk i - ma - a tri lu - kne,

5

tri lu - kne i - ma moj klo - buk

9

če ne - bi 'me - el treh lu - ken,

13

ne bil bi moj klo - buk

MARKO SKAČE

1. Marko skače po zeleni trati.
2. V rokaj nosi seden žuti zlati.
3. Pijte, jejte mojga brata konji.
4. Zaj smo išli daleč po devojko.
5. Preik deveti, preik deseti moustof.
6. Dajte mi jo draga moja mati.
7. Ne dam ti jo, sinko moj bradati.
8. Raj jo hočem f škrinjo zaklepati.

[Priredba – mešani zbor](#)

[Oktet](#)

Ko si srečen

Ko si srečen,
daj, z dlanjo udari v dlan!

Ko si srečen,
daj, z dlanjo udari v dlan,
ko si srečen in ko srečo
rad bi še delil z nekom,
ko si srečen,
daj, z dlanjo udari v dlan.

Ko si srečen,
tlesni s prsti razigran!
Ko si srečen ...

Ko si srečen,
po kolenih potokljaj!
Ko si srečen ...

Ko si srečen,
krepko z ного butni v tla!
Ko si srečen ...

Ko si srečen,
glasno vzklikni svoj HURA!
Ko si srečen ...

Ko si srečen,
brž ponovi vse od prej!
Ko si srečen ...

Ko si srečen

